

Er kirken funksjonshemmet?

Vi har alle hørt det og kanskje også sagt det: Alle er velkomne i vår menighet! Og *selvfølgelig* mener vi det! Alle er i følge bibelen skapt og elsket av Gud og har derfor en selvfølgelig plass i våre kristne fellesskap. **Eller er det ikke så enkelt når det kommer til praktiske etterfølgelse av disse ordene?** Hva skjer når det kommer utfordringer utover det å ønske velkommen til mennesker som lett kommer *gående* til våre forsamlinger og som *ser, hører og forstår* alt som blir sagt og sunget, og som lett kan ta del i aktiviteter og oppgaver?

Vårt Land har de siste ukene hatt en artikkelserie der de ser på funksjonshemmede menneskers situasjon i kirken. I forkant av dette, skrev Per Eriksen en kommentar, der han stilte spørsmålet: Er kirken funksjonshemmet? Artikkelen peker på både manglende inkludering og gode eksempler på integrering og tilrettelagte tilbud.

Vi vet at altfor mange funksjonshemmede møter usikkerhet, manglende kunnskap, manglende tilrettelegging og manglende handlings- og forandringsvilje - også i kristne menigheter. Og dette berører mange. Man regner med at ca 18% av befolkningen har en funksjonshemming på en eller annen måte. I tillegg blir også familie og venner berørt.

Er vi villige til å gjøre noe med dette? Er vi villige til å foreta noen omprioriteringer slik at våre menigheter blir tilgjengelige for alle? Eller må vi bare slutte å si at alle er velkomne? Hvis vi ikke lykkes med å legge våre menighetshus, bibelgrupper og kurs, kor og musikkgrupper, konfirmasjonsundervisning, foreninger og andre menighetstilbud til rette for funksjonshemmede, **blir menigheten (Kristi kropp) funksjonshemmet fordi den mangler mange lemmer!**

Læring for endring

Vi er nå inne i Uka for voksnes læring, som har mottoet "Læring for endring" - i forhold til både den enkeltes livssituasjon og læring som viktig faktor for samfunnsutviklingen. Kunnskap fører til økt bevissthet, bidrar til holdningsendring og gir grunnlag for aktiv handling. For å kunne gjøre menigheten tilgjengelig for alle, må vi vite hvordan! Kurs og studiegrupper om funksjonshemmedes behov og ders muligheter for å kunne delta aktivt og på en likeverdig måte i menighetens forskjellige tilbud, er derfor det første skrittet på veien mot en inkluderende menighet.

Med en takk til Vårt Land for at dere setter fokus på funksjonshemmedes plass i kirken, vil vi be menighetene om å sette gode intensjoner ut i handling. Begynn med "Læring for endring" og fortsett med konkrete tiltak for et mangfoldig menighetsfellesskap som består av alle typer mennesker!

Torill Edøy
Rådgiver
Kirkerådet

Hege Irene Fossum
Daglig leder
Frikirkelig studieforbund

25.10.2005